

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Megjelenik naponként egy — országgyűlés alatt több — nagy regál iven. Előfizetési díj a folyó év hátra levő 6, havára helyben 7, vidéken 8 forint ezüst pénzben. — Előfizethető Budán a kiadó-hivatalban (vár, Fortuna-utca, Jálcs-ház 132. sz. a m. k. egyetem nyomdája mellett), Pesten Emich Gusztáv könyvkereskedésében és az ország minden kir. postahivatalainál — A szabott díjú hivatalos hirdetések és csatolmányok után a szokott beiktatási és felvételi díjak fizetnek. A meg nem szabott díjak hasábsoráért 5 p. kr. vétetik. Mellyekért eddig díj nem fizetett, ezután is díjmentesek maradnak. — Magánhirdetések nem vétetnek fel.

Rendelet.

Minekutána itt ben az országban a sorgyalog, és lovas-ezredek a honvéd zászlóaljakkal egyenlő lábra állítottak, s ugyanazon egy szín alatt, ugyanazon egy haza szent érdekében hordozzák a fegyvert, azért a seregredektől engedelem nélküli átlépés megtiltott, s mégis történnek itt s ott esetek, hogy az ily tilalom elleni átlépőket az ujonczosai bizottmányok elfogadják.

Ismételve a tilalmat, figyelmeztetik mindenki, hogy ha valaki a nemzetes zászlóalját ha azon ürügy alatt is elhagyja, hogy más ezrednél, vagy zászlóaljnál veendő szolgálatot, vagy ha minden engedelem nélkül az országban szerte barangol: a XIII. törvény czikk értelmében mint szökevény fog büntettetni. Ezen rendelet a hadaknak többször ismételve nyilvánosan tudatára adassék, és az ujonczosai bizottmányoknak is tudomásul szolgáljon.

Budapesten, nov. 19-én 1848.

Az országos honvédelmi bizottmány.

8617

n. ó.

Kinevezetnek

A hadügyminister ur rendeletére

Főhadnagyul a mérnöki karhoz:

Fáy Moritz 17-ik honvéd zászlóalji hadnagy

Fay Albert " " " "

Szodtfrid őrnagy ur parancsai alatt álló utászkarhoz a zászlóalji előterjesztésére:

Századosokul:

Gömöry Gusztáv 44-ik zászlóalji százados)

Svoboda János 27-ik " " " ") áttétetnek.

Mali Mihály árkászari alszázados)

Főhadnagyul:

Várady Imre, 14-ik zászlóalji főhadnagy, a parancsnok segéd-tisztjévé főhadnagyi ranggal áttétetik.

Hadnagyokul:

Mück Lajos, nemzetőri hadnagy.

Vucskics Ágoston, 36-ik zászlóalji őrmester.

Beivinkler Károly, kincstári díjas gyakornok.

Glucsák Gábor, segéd építész.

Miller János, építész.

Számvevőul:

Thanhoffer Pál.

A Pesti hadi szállító kormányhoz.

Hadnagyul:

Spisak J. honvéd altiszt.

A magyar lengyel csapathoz kinevezetnek:

Az 1-ső századhoz:

Századosul:

Matczinsky Constantin.

Főhadnagyul:

Zuttaczky Hippolit.

Hadnagyul:

Jagmin József.

A 2-ik századhoz

Századosul:

Csernik Ignátz.

Főhadnagyul:

Miller Lajos.

Hadnagyul:

Toczsky Stanislaus.

A törzshez zászlóalji segédül főhadnagyi ranggal.

Ponnisky Wladiszlav.

Számvevő tisztül főhadnagyi ranggal:

Rzepecky József.

A mérnöki karhoz Lipotvárba a hadügyminister rendeletére

Főhadnagyul:

Szibert Sándor, volt főhadnagy Franciaországban.

Hadnagyul Nagyvaradra:

Blaue Bernard, vaspályai mérnök.

Perczel Mór tábornok ur előterjesztésére

Hadnagyul:

Devecsery István.

A mozgó nemzetőrsereghez

Számvevő tisztül:

Szigethy Gyula.

A 2-ik huszár ezredhez

Főhadnagyul:

Fáy Béla, 24-ik zászlóalji hadnagy, Szentkirályi Móricz főkapitány ur előterjesztésére.

A 3-ik honvéd huszár ezredhez

Századosul:

Horváth Miklós, Miksa ezredi hadnagy, Báró Vay kormánybiztos előterjesztésére.

Főhadnagyul:

Daczo Pál, 1-ső huszár ezredbeli hadnagy, a honvédelmi bizottmány rendeletére.

A 31-ik honvéd zászlóaljhoz

Hadnagyokul:

Varjú Pál) a zászlóalj

Balászy Pál) előterjesztésére.

A táborokhoz századosul:

Heinrich Ferencz százados, áttétetik a magyar főhadi kormányzó ajánlatára.

Reitner őrnagy és nagyváradi parancsnok mellé

Segéd-tisztul:

Kajaba János, Miklós huszár ezredi őrmester.

Az 5-ik hadmege főparancsnoka mellé

Segéd-tisztul:

Micsky Sándor, hadnagyi ranggal.

A nemzetőrséghez

Segéd-tisztekul:

N. 6. főparancsnok gróf Mikes János mellé századosi ranggal s segédi illetménnyel:

Gál Sándor, nemzetőri főhadnagy.

N. 6. őrnagy báró Splényi mellé hadnagyi ranggal:

Bán István.

Szabadkára n. 6. őrnagy Szárics Móricz mellé:

Szárits Jenő, hadnagyi ranggal.

Békés megyében n. 6. őrnagy Okolicsnyi mellé:

Németh József, hadnagyi ranggal.

Előléptetik főhadnaggyá

Szily István hadnagy, s jász-kun-területi nemzetőri segéd-tiszt.

A felső táborban Kossuth Lajos honvédelmi bizottmányi elnök ur rendeletére

Az utászkarhoz

Századosokul:

Kalkada Alfons, százados.

Kiss, 4-ik zászlóalji főhadnagy.

Pusztelnik, nemzetőrségi hadnagy.

Bucz Károly, Donmiguele ezredi főhadnagy.

Főhadnagyokul:

Krucsay, 60-ik serezedi hadnagy.

Vehle Károly, nemzetőrségi főhadnagy.

Fuchs Károly, nemzetőrségi hadnagy.

Urbanovits.

Hadnagyokul:

Roktz Béla,

Ulrich Ferdinánd,

Zigmund Gusztáv,

Langner Izidor,

Veiss Vilhelm,

Urnull Károly,

Fromberg József,

Ulrich, őrmester az utászknál (1-ső novembertől számítandó ranggal és illetménnyel.)

Számvevő tisztul:

Kováts László, pesti nemzetőrségi zászlóalji főhadnagy.

Főhadnagyul és főhadiszállási lajstromozóul:

Leifer.

Az 1-ső honvéd zászlóaljhoz:

Főhadnagyul:

Gróf Szécsény, 1-ső honvédszászlóalji hadnagy, november 1-ső napjától számítandó ranggal és illetménnyel.

Hadnagyokká.

Hunyady, 1. honv. zászlóalji őrmester, nov. 1-ső napjától számítandó ranggal s illetménnyel.

Mórocz) honvédek

Pribék) a zászlóaljban.

Jenakovits Sándor, az academiáj legióból.

A 4-ik honvéd zászlóaljhoz

Századosul:

Hertelendy János.

Hadnagyokul:

Nagy János.

Kudva János.

A 7-ik zászlóaljhoz

Hadnagyokul:

Lang Károly.

Zombory Antal.

Kollár Zsigmond.

Jánosy.

18-ik zászlóaljhoz

Főhadnagyul:

Mikovinyi János 3-ik zászlóalji hadnagy.

A 25-ik zászlóaljhoz

Századosul:

Jekelfalussy László borsodi nemzetőr.

A 34-ik zászlóaljhoz

Főhadnagyul:

Pataky Kálmán.

Hadnagyul:

Pataky Kálmán, a tüzérségtől.

Az 1-ső honvéd huszár ezredhez

Hadnagyul:

Boor August, nov. 1-től számítandó rang s illetménnyel,

A harmadik honvéd ágyú telephez

Hadnagyul:

Roth.

Mind ezen kinevezések rang s illetményre nézve folyó hó nov. 1-ső napjától számítandók.

Kelt Budapesten, nov. 22-én 1848.

Mészáros Lázár,

hadügyminister.

E. K.

141

A Pesten székelő serezedi térparancsnokság a honvéd térparancsnoksággal összekötöttén, a honvéd seregtől mindenki, ki akár hivatalos foglalatosság, akár magán dolgai elintézésé végett Pesten tartózkodik, magát ezentúl Mitisz őrnagy s térparancsnoknál a Károly-laktanyában bejelenteni tartozik.

Nádossy Sándor,

ezredes.

Máhr József nagybecskereki sómázsamester f. é. oct. 27. meghalozott.

Weingartner Ferencz nagybecskereki sótárnok szolnoki sótárnoknak neveztetett ki.

A pénzügyi ministerség Ulfert Antal szucsáni mázsálót ugyanott mázsamesternek nevezé ki.

Szolnoki bánya-kincstári pénztárnokká Mészáros Ferencz kineveztetett.

Az országos rendőri hivatalnál a felső tábor részére fohérméműeket ajándékoztak:

Fröhlich Friderika asszonyság született Veber, 30 inget, 30 lábravalót, 60 pár csizmakapczát és 12 pár harisnyát.

Bene Mária asszonyság: 12 inget, 12 lábravalót.

Liedemann Róza asszonyság: 12 inget, 12 lábravalót.

Álmásy Emilia asszonyság: 6 inget, 6 lábravalót.

Áry Teréz asszonyság: 3 inget, 3 lábravalót.

Piechl Katalin asszonyság: 3 inget, 3 lábravalót.

Birschler számvevő Léváról: 3 inget, 1 pamut takarót, 2 foat tépetet.

Bartal Károly, iroda igazgató.

Lángsfeld Fülöp az illető bizottmányok a katonai kórházak számára több rendbeli új és óska fehórruhát küldvén be, az adakozók nevei következők:

	Ingek	Gatyák	Lepedők	Harisnya	Mellény	Kendők	Tépet font
Abeles Anton	2	2					
Altstaetter N.	1	1					
Abeles Sigmund		1					
A. M.	2	1	1			1	
Adler Francisca	1	1					
Basch József	4	2					
Bohezer N.	1	3					
Braun Málí	1						
Bink Antonia		2					
Brandenburg N.			1				
Cohn Leopold	1						
Cohn Fülöp	1	1					
Cohn Carolína	2	2					
Deutsch Ádám	1	2					
Deutsch Rosalia	2	2					
Deutsch Julia	1	1	1			1	
Englaender Salamon	2	2	4				
Engl Károly	2						
Eigner M.		1				1	
Fux Móricz	1						
Fleischmann János		2					
Felsenburg Róza	3	1					
Fleischmann Mária	3						
Fleischmann Sónia	2	2	2	1			
Fleischer Móricz		4					
Glatter A.	1	2					
Grünbaum Fani			1				
Grünzweig Heurik	2						
Grünzweig Karolina	1	1					
Guttman Róza	2	2					
Gückelleg M.		2					
Grün M.	2	1					
Galamy N.	2						
Gans M.	1	2					
Guttman Borbála	1	1					
Gottlieb A.	1	2					
Hauser Doctor	1	1					
Hoffmann özvegyő			2				
Hzeles Jozefa	2						
Kraus Ödön	1	1					
Kramer Netti	2	2					
Kanitz S. H.	1	1					
Kanitz W.	1						
Lemberger József	1	1					
Ledinsky Leonora		3					
Laufer N.	1	1					
Leipniker Antonia	2	2					
Lövy M.	1	1					
Lefnovis M.	1	1					
Lángsfeld Fülöp	3	3					
Lichtenstern Julius	2						
Müller Ignác	2						
Mandl Klára	2	4					
Mondschein József	2	1					
Neumann özvegyő			1				
Neuvelt Armin		6					
Pirnitzer Zsigmond	2	3	1				
Rosenthal Mari	1	1					
Reich Mari	1	1					
Reisz Károly	1	1					
Rosenthal Sarolta	6						
Steiner Károly	3	3					
Schönberger Adolf	1	1					
Schlesinger Fülöp	1	1					
Singer V. Jozsefa	6	3					
Schacherl M.	1	1					
Stern Babett	2	1					
Strelitzky	1	1					
Schönfeld M.	2						
Schreiber Jozsefa			2				
Schulhof Móricz	2	2	2				
Tottis Sámson	1	1					
Tettinger Lajos	3	3					
Tauhauer N.	2	1					
Wollner Nathán	2						
Wotter B.	1	2					
Znack N.	2						
Weiner J.	2						
Frisenhauser N.	1	1					
Több egyénektől	7	14	4	10	3	1	5
Összeadat	122	114	15	19	4	3	5
Új fehér ruhát adtak u. m.							
Grünhut Sarolta	6	6		6			
Pollack Terézia	3	3					
Fridman Salamon	3	3					
Warman N.						4 szalma-	
Lichtenstein Gyula	2	2				zsákot.	
Összeadat	14	14	6	4	4	szalma-	zsákot.

Általvetto Bartha Károly, az orsz. rend. hivatali írodalga.

Az országos honvédelmi bizottmányok Tallian Ede kormánybiztos úr jelenti: miszerint Csapody Pál somogy megyei nemzetőri százados, hazafiai buzgalomból indulva, maga költségén három lovas egyént mindenneműekkel felszerelve az ország védelmére kiállítani késznek nyilatkozott; e nemes tetteért fogadják a haza köszönetét a derék férfi.

Kelt Budapesten, november 22. 1848.

Az orsz. honv. bizottmány.

A hadügyminiszteriumhoz következő tudósítás érkezett.

Bagsabánya, nov. 15-én 1848. Ma dicső napot eltünk, hazánknak Krossómegyét talán megtartottuk 320 főből álló csapattal, u. m. oraviczai mozgó század, a lugosi mozgó csapat, és az erdélyi honvéd egy részével; 4 század végvidéki katona ellen, Appel generalis és Gerlits alezredes személyes vezényletével, 4 ágyú és 2-3000-nyi néptömeg ellen, egész nap folytonosan vívtunk, míg estve felé a torlaszokomi kirohanás által az ellenséget végkép megszalasztottuk.

Veszteségünk számát még nem tudom. Halottaink között Bonis János erdélyi honvéd hadnagy is vagyon.

Appel generalis háromszor hítt fel feladásra, és pedig harmadszor egy, hogy ha meg nem adjuk magunkat, a várost hamuvá égeti, minket pedig egytől egyig legyilkoltat. Két első felhívására nem válaszoltunk, csak a harmadikra azt: hogy készek vagyunk utolsó csep vértünkig magunkat védeni.

A ki ismeri Bogsán fekvését, nem fogja hinni, hogy oly kis erő, egész nap tarthatta magát; három részről egyszerre támadtunk meg, és csak Ásboth őrnagy esélyessége, és már több ízben tanúsított ügyessége által lettünk e nap hősei; úgy szerencsénk 4 ágyú, és derék tüzérek voltak, kik mindjárt eleinte két ellenséges ágyút demontiroztak.

Az egész csapat hőiesen viselte magát. A lugosi nemzetőrség, mely oláh Bogsán felül épült torlasznál állott, nem jött a tűzbe; közülök 17 egyén mint csatárok jól viselték magukat.

Kapitány Fejér, főhadnagy Szivos és Somlay különösen kitüntették magukat. Az erdélyi honvédek hőiesen harcoltak.

Nemzeti gyűlés.

Előleges közlés a képviselőház november 23. üléséről.

Új jegyzőknek választottak szavazattöbbséggel: Riskó Ignác és Bezerédj László képviselők. — A nov. 21-ki bizottmány után folytatva tartott nyilvános ülésben elhatározá a ház, miszerint a kérdéses királyi iratok, és Windschgraetz fele nyilatkozvány felett a 9 osztályokból kifolyó választmány nyújtson be véleményes jelentést. Az elnök jelenté, miszerint ezen választmány munkája, mely több ivekre fog terjedni, még nem egészen kész. — A legközelebbi adókievési terv a kormányelnök úr által beadatván, hoinap az osztályokban fog tárgyalatni. — Olvasatott Minorics Károly kolozsvári lakosnak a bihari biztoshoz intézett levele, melyben Kolosvár feladása folytárabb ismeretes egyéneket árulási váddal terhel, s a Nagyváradra menekült aristokratáknak, kik a camarilla hívei, továbbit újat bevágnatni sürgeti s a t. Ezzel kapcsolatban olvasatott a fentebbi levélben bevádolt gr. Mikes Jánosnak, a kolozsvári nemzetőrség főparancsnokának levele, melyben Minorics mint rágalmozó ellen a törvény szigorát alkalmazni kérvén, az általa tett vád megvizsgálására, mint nemzeti képviselő, a képviselőházat hívja fel. — A képviselőház a vizsgálat alapjául Kolosvárnak váratlan és meglepő feladását vevén fel, a honvéd bizottmányt oda utasítja, hogy a vádat vizsgáltassa meg. — A hadügyminiszter a Ludovica költségvetésének tervét nyújtja be, mely az osztályokhoz utasított.

Belföld.

Máramaros, nov. 13-án. Midőn honunk láthatára a vész, terhes felhőkben nehezül, és a haza évezredes életének némely fekete lelkűek gyász ravatalát készítnek, a polgárok közremunkálása második nemtőnek tekintetik. Vallási pietással olvasom az illy honfiak neveit az érdemjegyzékekben; de tisztelettel emelek kalapot Török Károly főszolgabíránk előtt is, ki a haza egységének fentartását, nemcsak járása nyugalmával támogatja, hanem annak védelmére feljé utazott különösképpen is különös pártfogásában részesít. A tisztelet főbírnak tegnap előtt 14 lengyel önkintest vendéglét meg, kik Eperjes felé utaztak. Fogadtatásuk egyszerű, a lelkesedés mindkét részről leirhatlan volt. A házi ur megérkezésök küszöbén magyarul kijelenté előtük, hogy misem létezik házában, mit első kérésükre meg nem adna. Megkezdvén a beszélgetés, a lelkes csapat szive fájdalommal panaszlá el Lemberg minapi bombázását németek által, saját átkelését életveszély közt a hólepte Kárpátokon; de ők ezt mint mondák jöbi türelemmel fogják elszenvadni, csak a két szomszéd haza éljen! kérdésünkre fognak-e többen is jöni? azt adák válaszul, ha sokan össze állhatnak, hogy az utazás akadályait meggyőzik, mindenesetre számíthatunk rájuk, mert ott „longus ordo est idem pentium decus.” Időztek itt a nevezett hajók körülbelül tizenhat tizenkilenc órá; vagy hármat kivéve martialis emberek, fegyverzetük gazdag, mint lengyel nemeshez illik, legnagyobb mértékben akkor fokoztatott felkeblőkben a lelkesedés a magyarok iránt, midőn látták, mikép a tisztelet ur nemcsak magyarosan fogadta őket, hanem tulajdon két szeke-rét fogatolt adva három mértföldnyire maga kísérté el a kedves vendégeket. Köszönet érette a meleg keblű honfiak. Isten áldása kísérje őket éltek minden utain.

U. I. Az említett lengyel vitézek jól használták Cajus Mucius mondatát; mert a szomszéd Lengyelhon ifjúsága vetélkedve siet a magyarok iránt rokonszenvét tetteben tanúsítani. E hó 14. jánán, huszon-

nég önkintessel szorítottunk baráti kezét. Kiemelendő közülök egy uhlánus tiszt, fiatal, de leonidasi elszántsága, mint beszél, a szabadság hőseit mindig barátai közé számítja. Egy év és két hónapig politikai fogságot ült, mi szabadelvűségén korán sem ejtett sebet. Jelen utazásában is harmad magával volt elfogva, hanem a gondviselés ismét kiszabadította őt hazánknak, melyben nyelvéte magáévá tevén, örökre letelepdik. Éljen a derék Ertel Arthur. Sok van köztök varsói. Állításuk szerint 100 és egynehányt látunk még körünkben nem sokára, csak rajta, ők is barátokra találnak itt!

Kolozs, nov. 8. Kis városunk, melynek fele magyarajku, e vészes hónapok alatt sok erélyességet fejtett ki. A nemzetőrség kétszer doboltatott őszve, a reánk törni szándékozó oláhok vissza verésére. Az első alkalomkor, mely oct. 11-én történt, a helybeli oláhoktól várt zászlós „tribunok” nem jöhettek reánk, mert, a szomszéd Bára a kolozsvári önkintések s Kossuth huszárok által elfogattak, s kettő közülök fel is magasztaltattak. A második riadóveréskor nemzetőrségünk a városunk körül leskelődő százakra menő oláhokot megrohánván, egy csoportot belőlök elfogtunk, a többit be nem érthettük.

Mult hó közepén városunkba érkezik ötvenhárom szekér pogyász kisérétébe 70-80 Hannover huszár 227 lóval. Városunk szivesen fogadja őket; de észre vevén mi, hogy reactionárius tisztek vezetése alatt hat hét óta bujkálnak, imitt amott, letartoztattuk, nehogy Urbánhoz vagy Puchnerhez menjenek. A nálók találtatott fegyvereket s löport megtartottuk magunknak, a többit a kir. biztos rendelkezése alá adtuk. A legénység Kolozsvártt majd mind Kossuth huszár lett. — Isten éltesse!

Az agyagfalvi székely gyűlésre két követet küldt városunk is, üdvözölni azon gyűlést, s felkérni a vitéz székely nemzetet segítségünkre. Haza érkezett követeinktől meghalván a helységünkbeli oláhok, hogy jön a székely, s hozzá illeleg működik: másnap 300-an esküdtek zászlóink alá nemzetőröknek, s azóta naponta esküsznek. Felszólítatván arra, hogy hazánk szükségéi fedezésére valahára ők is járuljanak valamivel, számosan adakoztak.

A mult napokban a kolozsvári honvédekhez egy félszázad nemzetőrségünk is csatlakozván, elfogták vidékünk főbujtatóját Turkot, a katonai oláh esperestet. Kolozsvártt fel is akasztott; elfogtak akkor egy csoport kóborló Sivkovich katonát is a mezőségen.

Nemzetőrségünk számára királyi biztosunk 150 lándsát csináltatott. De nekünk más fegyver is kellene, mert városunk a mezőség kulcsa, itt sóbánya van, s hetenkit ezekre menő pénz gyűl be: s azt és városunkat oltalmazunk kell a fenyegető vész ellen. Az itt állomásozó hét ellenszenvű katona nem örzi meg a pénztárt; többszöri kérésre sem szaporították e katonai személyzetet.

Ma alakul önkintest nemzetőrség nálunk, a Torda alá gyűlendő táborba indulandó, mihelyt parancsoltatik.

Kossuth Hirlapja „Tászy Lukács” aláírással következő levelet közöl Soborsinból (Aradmegyéből) nov. 5-ől: „Octob. 23-án hajnalban csendes álmainkból a szomszéd Bánától vészharang zúgása riasztta fel; fegyvert s védő eszközt ragada, ki csak mozoghatott; sietvén a Maros partjához dobszókisérlettel. Ott várók a jövendőt; hol is tisztelt vezérünk L. A. a bánati részen lévő kompokat és csónakokat biztositásunkra embereink által partunkra hozatá; de alig telt letelepedésünkkel félóra, már néhány ezer, több falubeli oláh sietett a Maros tulsó partjára, követelők kompjáikat. Ezek a magyar által szabadsággal, testvériséggel s egyenlőséggel megajándékozott romnyok, Tacsádra voltak menendők, szegény elhagyott, Déváról hozának jött, tőlünk pedig Krassómege küldöttsége által oda vitt, nagyobb részt fegyvertelen s ruházatlan önkinteseink lemeszárására. De hirnőkük által ezen utjokról, megjelenésünk következtében, visszafordítottván, figyelmüket ránk fordították, de egész estig mozdulatlaná tettük őket a partról. 24-én bezeg ránk került multnap éberségünkért a vad romny boszúja. A mi részünkben Konoptól kezdve egész Tótváradig az oláhság megdühöge rohan magyart s tisztviselőket ölni, pusztítani, és fegyvereitől megfosztani; Sz. A. tótvárad uradalmi tiszt és számos családnya futásban mentheté övéivel életét, vagyona martalékul maradván a dúlóknak. Onnan L. F. megyei eskütett fegyvereitől megfosztván, kapitányoknak lenni kényszeríték, és csupán az ő bölcs tapintatának köszönhetni, hogy őket visszatartóztatta, azon csel használván, hogy előadá, miszerint Soborsinban nagyobb fegyveres erő van mintsem ők eleve képzelték. Ők azonban oda nyilatkoztak, hogy még nagyobb számra emelendik erejüket, és akkor meg fognak rohanni. Így mi néhány magyarok, és német polgártársaink fegyverben s legaggasztóbb helyzetben töltök a következő éjt; de még aggodalmasabban és remületesebben viradók 25-re, mivel hirnökünk azon hirt hozá, hogy Riebel csapajja Zámot, mely tőlünk egy állomásra fekszik, elfoglalta, hol ezen vad nép ront irgalom nélkül, kínos kegyetlenül, mit a zám postakiadó neje, és otáni uradalmi tiszteken elkövetett köztözés, elegendően tanusit. E hirre körünkben menedék helyet keresők, és Riebel kegyetlenségei elől megfutallott erdélyi atyánkiai, Aradra futamodtak. Ezen naptól kezdve megszünt a közlekedés, meg posta s gyorssekerjárás, sőt meg a személyes megjelenés is; mivel, ha tőlünk egy magyart vagy németet Zámot megkapnak, Pontiusától Pilátusig vezetik, az onnan jötteket pedig fegyveresekkel egész hozzánk kísérik; csupán az oláhoknak szabad a be és kimenetel. Zámot valami állítólagos határvári kapitány Runkán János kormányzó korlátlanul; a népet oláh és fekete-sárga zászlókra esketteti, a magyar és németektől elszedet fegyverrel látja el, határvonalat húzott, és csupán a nála naponkint megjelenő oláh követeknek parancsvétel végett engedtetik szabad menet. Midőn e sorakat írom, ismét mentek oda követek, parancsokat veendők, s így Arad megye marosmárti kerülete elvileg elvált a határságtól; mivel a megyei elöljárót csak pictus masculusnak tartják, minek következtében mind szolgabíránk, mind eskütünk leköszönt.

E napon Trojás kösége Zámólt vett utasítás nyomán reánk rohanó dél tájban, miután az erdőszöket végkép kirabolták, az uradalmi lakot tetemesen megrongálták. A piac közepén s a sőház előtt fegyverben sereglenk össze valami 64-en, két mozzarat eketaligra szögez-

*) Elkészít.

Szark.

vén, ap
lett vol
ellenség
les pé
vel jele
ve oláh
szomzé
ártatlan
jává len
ján kért
fejeikke
zetőr k
endők t
volna, t
lenni. F
lippaiak
egyen m
tagjától.
lélek, ez
ke helyr
meg nem
kal lenni
állását is
harangja
kerületb
többé m
csádi fő
ként kel
hozzánk
várhatni
csen. Az
zánk is e
lázitók é
tandnak.
U
14-kérel
„
rályhágo
ta román
elszánt fé
s a mag
dával mit
rendbeli
A városu
ki. — Ne
ladja a b
nemzetör
Vá
érinteni.
Gedeon t
munkálás
nek, mag
mélyesen
kézése le
erélyes i
rablás, t
levén; m
Az örkök
sunkból é
terségeik
hogy az
és rosz h
ni: „Pista
feljelentet
meg. S i
munkára s
hála! vá
nem ártan
mulva így
ból, s ez
örködés is
No
nézve. Me
lasztó, el
szépen ő
kintében
és teteme
részt vett
lasztá el.
ból, ugya
Vár
rói tanács
lök is kett
volt-jobbá
stett akar
védelmi k
zónk vezér
házára, cs
Vár
röl illően
az egyház
beazédeke
nép. Másf
be léptett
után, kivt
előtt. A t
fognak me
szérdnyés

vén, apró darab vassal megtöltvén; K. P. uradalmi tiszt, ki vezérlendő lett volna benünket, magyar léte megcsökött. Mi azonban vártuk az ellenséget, igen tisztelt lelkésznök, N. M. nemcsak buzditásaitól, de jeles példájától lelkesítve. Így akartunk és akarunk mind elérzeni, mivel jelenleg már futásban menedéket lehetetlen lenni, minthogy környezve oláhságtól, kik alig várják azon percet, hogy vagy Zámrol, vagy szomzed Krassó megyéből leparitásunkra parancsot vegyenek.

Illy sorsra jutott 35 család 144 lélekkel; de miért kell ezen ártatlanoknak, minden védelem nélkül, a vad rabló csorda martalékjává lenni? Mihelyt látók a veszélyt tornyosulni, azonnal sürgöny útján kéri az aradi bizottmányt segítségért. Szemtanúk tanusítják és fejeikkel kezeskednek, hogy mindjárt a második sürgönyre 900 nemzetőr két ágyúval küldett segítségünkre; de Radnára érven, ott vendékök további utasításukat, a szolgabíró R. F., ki az utasítást adta volna, távol állomásától mulatság után járván, nem méltóztatott megjelenni. Fél napig várta majd ezer ember jöttét, mit látván a szomszéd lippaiak, kiknek szinte segélyre volt szükségük, átvitték védőinket. Ez egyén miatt van most Arad megye egy kerülete elszakadva törvényes tagjától, ezen egyén miatt lesz az oláhság martalékja több mint 300 lélek, ezen egyénért kell majd több ezer magyar vérenek folyani a béke helyreállításakor; pedig nekünk szánt erővel soha itt a béke meg nem zavartatott volna; ezen egyén még képviselő akart erőszakal lenni, miatta történt azon állítólagos radnai krawal, és szolgabírói állását is erőszakolva tette tulajdonává. Krassóban valami Nyénya haramja és a legnagyobb sócsempész volt a hódító, különösen facsádi kerületben, hol ő korlátlanul uralg oláh szellemben. Krassóban nincs többé megyei hatóság, egy határvári őrnagy kormányoz, Nyénya a facsádi főszolgabírónál tanyáz, és szegény főbíróknak ezen haramját inaként kell szolgálni. Oh boszú, jöjjen el a te országod! ezen haramja hozzánk akar törni, minket lefegyverzendő; mit annál bizonyosabban várhatni, mivel oláhaink által arra felszólítottak az oláhokat; hozzánk is elérkezett az oláhoktól ki-nevetetett és kispiszegtetett. Legfőbb lázítók és csábítók a papok és bírák. Midőn e soraim napvilágot látnak, már akkor talán hazám iránt tartozásomat leróttam.

Ugyancsak „Kossuth hírlapja” É. Mihály falváról (Biharból) nov. 14-kéről következő levelet közöl:

„Tegnap mentek el városunkból 160 gyalog nemzetőreink a Királyhágón túl, a camarilla czinkos zsoldosai által ellenünk uszított buta román faj megfékezésére. Mindnyájan erős, izmos termetű, bátor elszánt férfiak, kik — hallván a dúló ellenség vandál kegyetlenségét, s a magyarokon elkövetett iszonyatosságokat — vágtyak a vad csordával minélelőbb farkasszemet nézni. A rácok elleni táborban is több rendbeli lovas és gyalog nemzetőreink vívnak vészben forgó hazánkért. A városunkra kivetett ujonczok is hazafiai szíves készséggel állítottak ki. — Nemzetőreink száma jelenleg, az elmentekkel együtt, meghaladja a harmadfél százat, az izraelita atyafiak is felkaroltatván közénk, nemzetőrök közé.

Városunk polgári s szellemi állását sem lesz érdektelen röviden érinteni. Rendeztetvén őrseregünk még a tavaszon, őrnagy Bernáth Gedeon úr által, az ő hathatós fölhívása, s az előjárók erélyes közremunkálására tüstént életbe léptetett az éjjeli pontos őrködés. Mellynek, magok a nagyok menvén jó példával élő, mindenki eleinte személyesen kiállván, utóbb nemzetőrt helyettesítvén, azon üdvös következtetés lett, hogy az őrködésre kiállástól senki sem vonakodott. Melly erélyes intézkedésre nálunk felette nagy szükség volt, a gyujtogatás, rablás, tolvajság még a szabadság önzönve előtt nálunk napi renden levén; minél fogva örökös félelem, nyugtalanság honolt közöttünk. — Az őrködés felátá óta pedig a roszak vagy megjobbulni, vagy városunkból elpusztulni kénytettek, minthogy itt gonosz s gyalázatos mesterségeiket tovább egyáltalában nem űzhetik. Ennek ugy vétett eleje, hogy az éjjeli őrkönek megparancsoltatott szorosan a gyanus helyeket és rosz hírű egyéneket éjenként több izben megkeresni, s megkérdezni: „Pista vagy Jankó itthon vagy-e?” ha honn nem találtatott, tüstént feljelentetett az illető helyre, a hüllen őrködő példásan büntetettvén meg. S így a gazok kénytelenek voltak otthon vesztget maradni, s munkára szoktatni attól elszokott enyves markukat. — Most, istennek hála! városunkban csend, nyugalom honol. Ezen erélyes intézkedést nem ártana minden városban és községben életbe léptetni. Kevés idő múlva így a gyujtogatás és tolvajság lassanként száműzetnék honunkból, s ezen gyalázatos bűnök csak neveikről ismertetnének. A nappali őrködés is pontosan teljesítették nálunk.

November 1-ő napja fontos s örök emléktől lesz városunkra nézve. Mert ekkor a kaszok megszűntek, az embert embertől elválasztó, elkülönítő gyűlöletes közfalak ledöntettek. A közös veszély szépen összeolvastott bennünket. A közös teherviselést minden tekintetben tette életbe léptettük. Ugyanezok főbíróul a nép általános és tetemes szavazatbóbsággal, a közügyekben mindenkor tetemes részt vett erélyes és szilárd hazafi polgártárs Batori Benjamin urat választá el. Ki mellé tanácsosokul aránylagos számmal a volt kaszokból, ugyancsak a nép választotta kedvelt erélyes embereit.

Városunkban számosan levén izraeliták, s helyben eddigelé bírói tanácsuk, ez megszűnt s összeolvadt a mi tanácsunkkal, közölők is kettő választatván el tanácsosink közé. Ennél fogva úr, nemes, volt-jobbágy s izraelitaság összeolvadva: összetartó érzellemmel egyestett akaratul, s összevetett vállakkal munkálkodnak potgári s honvédelmi kötelességeikben. Szóval, erélyes bírák, s hasonló jegyzők vezérelte alatt, az egész hazafiérlélmű tanács városunkra és a hazára, csak jót, csak üdvöst eszközöl.

Városunk népe, nagyja, kicsinyje, a jelen vészes körülményekről illően fölvilágosult, s a haza iránt fellelkesülve van. Egy felől az egyházi szószékből időről időre jelen körülményekhez alkalmazott beszédeket hall, s vesz azokból magának értelmes fölvilágosodást a nép. Másfelől alulról, és városunk erélyes jegyzője, kezét fogva, életbe léptettük több hónapokkal ezelőtt, vasárnap reggeli isteni tisztelet után, kívül a templomon nép-lapok olvasását az imaházból kijött nép előtt. A téli hidegek beálltával pedig az iskola és tágos törvényház fognak megnyitni az oklúni szerető népek. Szóval, mi, — bár szerénységgel mondom ki — parányiságunkhoz képest pap, bíró,

jegyző, oktató, kezét fogva, úton, útfélen, minden lehető alkalommal, fölünk teltetve hirdetjük a népek, a szabadság s haza szeretett evangéliumát. — Mellynek már eddig is, az a megbecsülhetetlen következtetés lett, hogy a nép kész élni vagy halni a kivívott szabadságért s imádot hazánkért. — Vidá József, ref. oktató.

Nyilvános köszönet és nyilvános nemköszönet.

Önnön bensőm parancsa és csapatunk fölszólítása után kötelességemnek tartom közölni kedves hazámmal azon épületes népmisemretet, mellyet Losoncz és Balassa-Gyarmat városokban szerzeni szerencsések és szerencsétlenek voltak.

Mi, a 20 dik honvéd-zászlóaljnak egyik százada, és az abaji önkéntes nemzetőrség, két ágyúval, — gr. Desewfi Aristid nemzetőri őrnagy vezérelte alatt a bányavárosok felé vonultunk. Nem említve Tornán, Rosnyón, Bején és Rimaszombaton volt éji szállásolásainkat, hol mindenütt jó szívvel fogadtának, Losoncz városának lelkes lakóit kötelességünk nyilvános köszönettel kiemelni, s bemutatni őket hazánkban, mint a világszerte is ismeretes magyar szíveség élő példányait. F. hó 5-én értekezünk ide. A városon kívül sorakozott csapatunk zenével vezetett be az előnkbe üdvözölve jövő honpolgárok által, s bár d. u. 4 órákor menénk a kedves város falai közé, jól elosztott szállásán mindenkit teljes ebéd várt. Estve a kised, de mivel kaszinó a legbarátiabban fogadott. Gán csapatunk azon parancsot kapta, hogy visszatérjen. Nem irhatom le azon általános elszomorodást, mellyet a leverő parancs bennünk okozott; s annyira ment elkeseredésünk, hogy nemzetőrtársaink kérelmet küldének gyors futárral a honvédelmi bizottmányhoz, mellyben szolgálatunk, s ha kellend életünk fölajánlása mellett további alkalmazásunkat kérték. A futár 8-án érkezett vissza, midőn csapatunk, újabb parancs következtében már Rimaszombathba volt visszaindulandó. Mint isten angyala lépett közénk követünk azon hozott parancsral, hogy utunkat egyenesen Pestre fordítsuk. Örömrivalgós a lelkes losonczai hölgyek által fölvirágozott csapatunk hálás érzetek közt hagyta el a jó várost, mellynek falai közt a színlés nélküli vendégszeretnek jótéteményeit élvezé. Mindenki volt-házigazdáját tartja a legszívesebbnék, s így én is Nagy József reform. lelkész urat, a kit jelen soraimban is tisztelék. Kötelességem még itt kiemelni megemliteni a Forgács grófkot is, a kik 7-én négyünket, kik a gácsi gyár és vár megsemmisülése végett Losonczról egy kis kirándulást tettünk, a legőszintebb szíveséggel fogadtak, megvendégeltek, és kiknél, az ezelőtt amugy általánosan divatozott s kelleltel magnási feszességből (hála már valahára az égnek) semmit nem tapasztalánk.

Eddig még semmi baj, eddig rendes metszetű iróttal irhattam; — de most, — jöjjen tollkészem, vágd tollam egyik oldalát vékonyra mint tő, s a másikat vastagra mint csak lehet, mert hegyes és vastag betűket kell írnom. — Losonczból tehát ugyancsak neki indulánk Pestnek, indulván pedig apostolok módjára az az gyalog, olly értesülés mellett hogy Ludányban (1½ statio) előre meg rendelt fogatok várandnak reánk, a mellyek a beszállásoldással megbízott B-Gyarmatra (mindenki vegye le fővegét, ha az van fejen, és vessen keresztet magára) fognak szállítani. — Ment, ment, mendegélt a csapat úton és útfélen; de ime beborult az égnek kárpija, és lőn, hogy esék az ugynevezett szapora eső, melly átjárja a köpönyeget, és a köpönyeg állati ruhákat egész kedves testünkig. — Öreg estve volt, midőn a testig átázott, átfázott, megéhezett és szomjazott csapat Ludányba beczaptatott. Itt, ugy a hogy, felkaszkolódtunk az előfogatokra, mellyekből azonban a hátramaradt nemzetőr-bajtársaink egy sem juthott, s ők nem is jöttek tovább Ludányra. — Mi tehát haladunk folytonos eső, hideg szél ellenére, sáros, kátyús úton a boldogító Kanahánkint ohajtvá és epedve várt nemes város felé. — Éj van; — egy csillag rezgő fénye sem mosolyog a neki keseredett meny boltozatáról; — a szűz hold arany sugáiraival nem képes áttörni a fellegek sűrű fátyolán, — homályos világosság, vagy is világos homályosság honol a békes város fölő. „Nyugosznak minden állatok” (a dal szerint), — csak itt-ott pislog meg barátságos intőleg egy-egy ablak. — Czip-czup; — beg szépen locsog-fecseg ezen ambrozia szagú, kerekagyat fenyegető olvadéka tisztos b. Gyarmat főutczája: örökké áldandó fölőjének. — Oh! keljetez föl esenden álmaidokból jó polgárok! — fogadjátok be barátságos tüzhelyeitekhez szegény Magyarhonunk eső-, hideg-, és éhségtől megkínzott honvédeit! — engedjétek, hogy száríthassák meg ruházatjukat! — adjátok a lelkes hazáját imádó ifju népek egy falat kenyert, s ha kinek van egy pohár bort, az isten is megáld jótételekért! —

Most nem tovább! — itt fordítanom kell tollamat. — Illy kinok között beért csapatunk a városházra ment, hol egy részeg városszolgáldó egyéb nem mutatkozott, a ki is előterjeszté, miként a város legnemesebb tisztviselő urai az ágyúkat, és töltvényes szekereket a vendéglőbe (az az rectius egy fertelmes sártós udvarú korcsmába) méltóztatnak utasítani. Mi azonban e pártatlan előgondoskodás és minden magas tilalom ellenére, elég merészek voltunk töltvényes szekereinket a városház udvarába bevinni. — Most következett a legénység elszállásolása, de sem parancsadó, sem parancsteljesítő senki nem volt. Elkezdtünk háztól házhoz jární, zögettük és vertük a kapukat, de azok megváltónk mondata ellenére csak itt-ott nyit tettek; vagy ha kinyitattak is, mi hidegen elutasítottunk. — Csak a magamon történetekből említem azt, mikint bizonyos gyógyszerész úr, a ki gyógyszerháza üveges ablakán keresztül kényelmesen nézte kinainkat, isten nevére tett kéréssem után sem adott szállást, azzal utasítván vissza, hogy hozzá egy tiszt fog szállani; — hát ő, a ki gazdag, szép emeletes házzal bír, csak egy tisztet fogadhat be illy nyomorú helyzetek közt! — Egy rácz pap azzal vert vissza, hogy neki sok cseléde van; — a hol sok ember lakik, oda egy két ember még beférhet. — Végre egy becsületes ifju kereskedő, Kristóffy, hívott be egyetlen kis szobácskájába ötünket, egész ruhaszekrényét kiürítette, hogy száraz ruhákat vehessünk föl, kis vaskályhájába befűtött, egy barátja az iszonyú sárban és esőben túrót és bort hozott számunkra stb. az Isten áldja meg a jó fiúkat! A legénység végre is szitkok és káromkodások közt (kivéve egy két ajánlózó polgárt) volt kénytelen magát fedél alá erőszakolni.

Mit mondotok ehez magyarok! jó érzésű fia hazánkban! ezt érdemlik-e lelkes seregeink, hogy hazájuk határai között, a melyért vérüket, életüket ajánlják föl, így láttassanak el?!

Tisztviselő urai sártengeres B. Gyarmat városának főbíró, kapitány, jegyző urak! az önöknek a kötelessége, már csak a város becsületéért is, ha maguknak ilyesmit nem követelnek, hogy mikor már egy nappal azelőtt tudtul adatot és reabízott önökre az érkezendő honfiaknak, s egyszersmind katonáknak elszállásolása, semmi rendelkezéssel nem törődve, lecsucsuljanak, pinczébe vagy isten tudja hova menjenek, és a szegény honvédeket fertelmesül tartott utcájukon sár, eső, hideg, éhség és szomj által elveszni hagyják? reggel pedig 8 órára kényelmesen fölkelvén, megkávázván vagy szilvioriumozván, a nemes de megfertőzött városból ablakából, szép vörös sikkával, szivar és pipafüst mellett mosolyogva nézzék a vizes és sáros szegény honvédeket, kik az ablak előtt sustorgó (de nem az önök költésére rendezett) lazikonyhán akarnek eleget tenni a kintző éhségnek, miután a még kintzőbb nyugtalanságot a nyomorult alvással nemileg legyőzték? Nem ez önöknek a kötelessége, és nem ezt kívánják városuk becsülete, és az emberiség érzete. — Erje önöket a nemzet méltó megrovása.

Ebredjetez föl B. Gyarmat városának jobb lelkű lakói! — ne hagyjátok magatokat a világ előtt szegényekké állítani erélytelen tisztviselőitek és egy rész nyomorult érzésű városlakosságok által! Lejárt annak a kora, hogy tisztviselő uraimék, a kik a ti zsirotokon híznak meg rajtatok basáskodhassanak. A romlott gyümölcsöt ki szokják vetni a többi közöl, nehogy mindannyi a válura, vagy a szemetre kerüljön.

Ennyit jelenleg. Bocsánatot kérek az olvasóktól, ha berekesztő soraim kissé erősek találtak lenni; de, tessék elhinni, nagy munkámba került hogy előre készített tollam vastagabb oldalát szabadabban nem vezetem.

Pesten, nov. 13-án 1848.

A z e g é s z c s a p a t m e g b í z á s á b ó l, e g y t a g.

A honvédsereg sebesült vagy betegült harcászatainak alólrtnát adakoztak: az angol szűkek 9 lepedő, 20 törökűz, 30 vason kendőt, köteget és tépetet. Szögényi Máréc Mária 6 pár fehér ruhát s tépetet. Manó Katarina 6 pár fehérruhát, két polyát s tépetet. Herczi aszszony 4 lepedő, 2 szalmazsákot, 3 pokrócz, 1 paplant, 2 vánkost, héjjakkal, 11 polyát s tépetet, Kubinyi Emilia köteget és tépetet. Kubinyi Ferencz 24 rőf vászant s tépetet. Sárközi Józsefnő igen finom s nagy mennyiségű tépetet. Egy fehérmegyei nő névtelenül 8 inget. Polák Julia tépetet. Köszönet a haza nevében az adakozóknak.

C s e k o n i e s L i p t h a y L e o n a, gyűjtő.

Külföld.

Most már csak ritkábban mondjuk el olvasóink előtt, hogy a külföldi lapok hiányt érezzük. E hátramaradás iránt ugyis minden újságban olvashatni a panaszkot. S ha panaszkodni kellne, erre alig van bármely helybeli lapnak nagyobb oka, mint nekünk; mert a mi helyzetünk, az ég tudja ki mérte ránk e mostoha sorsot, olly szomorú, hogy kezeink közé nem csak a külföldi lapok nem érkeznek meg régtől fogva, hanem mi még a Presb. Z.-ot is, ezen egyetlen forrását az osztrák határszérlől átszivárgó külföldi híreseknek fővárosi lapjaink számára, napokig sokszor beteltek nem kapjuk.

E szerint szegyenkedve bár, de a kénytelenségből a jelen körülményekben rászorítatva, szedegetünk, a mit lehet, a helybeli lapokból.

Ha emlékszik az olvasó, mondók nem rég e rovatban, miszerint a külföldi lapoknak olly ördögileg gondos elfogdosását előlünk nem tulajdonítjuk egyébnék, mint annak, hogy külföldön nagy jelentőségű mozgalmaknak kell véghez menni, s trónok lesznek ingadozásban a felingerelt népek méltó haragjának miatta. H gy jól sejtettünk, ennek igazolását olvassuk a „Wahrer Ungar” következő közleményében:

„Egyik legtiszteltebb polgártársunktól, ki épen most jó Boroszalóbból, kaptunk híreket és újságokat Némethonból, mellyek az ott általánosan uralkodó, rendkívül ingerült és elkeserült hangulatról a legérdekesebb tanubizonyosságokat adják. Egyelőre csak a legrövidebb kivonatot adhatjuk, fentartván a részletek későbbi közlését. — Egész Németthon forradalomban van; a berlini események, különösen pedig Blum Robert meggyilkoltatása minden, csep német vért épé változtatott. Végre valahára vesztetni kezdi békétetését! A porosz király trónja tetemesen ingadozik; mindenütt Németthonban szabad csapatok alakulnak, hogy a makaeskodó királysónak és akaratnak gátot emeljenek. Blum Robert meggyilkolásának híre, különösen Szászországban, a nép boszus hangulata a legmagasabb dühösségre hágott. Illy hallatlan megsértése az emberi s népjogoknak a legszelidebbeket is éberségre rázza. Drezdában az osztrák consul házát felidni akarák, s csak némely tuljozanoknak sikerült a bosszura gyűlt tömeget lecsöndesíteni. Lipszében az osztrák consul lakáról lerángaták a császári sást, s — hihetőleg bejeljesülendő előjelül — lampaoszlopra akasztották. — Berlinben a polgárok mind megtagadák az adófizetést, még a kamra- s ministerei kérdés függőben van. — Porosz Szilézia a legszörnyebb ingerültségben van, s csak egy szélvonat szükséges, hogy az elfojtott tűz magas lángokra lobbajon. . . S így mozog minden mindenfelé. S isten mert fogja adni, hogy a nép tartós győzelemhez jusson el. Blum Robert halála áldozattá lett Németthon szabadságáért; s most sokan, megüstülva vakságuktól, a nép mellett fognak állni, kik az előtt elene voltak.”

Ezeket írja a nevezett lap. . . A „Presb. Z.” pedig Frankfurtból nov. 1-ről közli: miszerint a követeknek egyre nagyobbuló száma készül a gyűlésből kilépni. Ennek okául részint az hozatik fel, miszerint olly hosszas távollétre hozájokból nem voltak elkészülve, részint a kedélyeknek bizonyos lehangozása a ház különféle részeiben.

Midőn Frankfurtból ez iratott, még Blum istentelen meggyilkolásának híre nem jutott oda.

Osztria.

A folyton folytatott barbár gyilkolások száma ismét egyvel nekedett. Messenhauser, a bécsi nemzetőrség főparancsnoka. f. e. nov. 16-án lövettet agyon Bécsben a Stadtgrabenben.

Németország.

Frankfurtból, nov. 1-ről érkezett hír mondja, miszerint ott a washingtoni congressushoz a központi hatalom által küldendő követ megválasztásán nagy komolysággal dolgoznak.

A' nov. 4-ei ülésben egyebek közt Eisenmann következő indítványt tett: A' nemzetgyűlés határozza, miszerint Welcker és Mosle birod. biztosokat Osztriából visszahívja; az osztrák kormány a központi hatalom követi ellen véghez vitt bándsmódját lázadásnak nevezi s ezt az osztrák kormány tudat adandja... Ámbár a derék Eisenman ez indítványt a birod. biztosok legnyolc fogadtatásának előadásával eléggé motiválta; de a nagyobb rész még sem volt hajlandó azt elfogadni. S mi még sem hisszük, hogy a frankfurti gyűlés annyira hajlandó volna végkép lepiszkolni ön magát, s azt mondjuk ismételve: Midőn Frankfurtban e' határozatot hozák, még Blum istentelen meggyilkolásának híre nem jutott el oda.

Olaszország.

A' hírek innét folyvást bizonytalanok. A' luccai hirlap Livornoból kapott telegrafi sürgöny után írja, miszerint Garibaldi tábornok, mielőtt a lombardi forradalom híre hallotta, sergével Parmába indult. A' turini „Opinione” szerint nov. 3-ról a lombardi forradalom szép terjedésben van. Apia ezredes a lago maggioreen járó gőzöst elfoglalta, s 2000 emberével nov. 1-én elkergette az osztrákokat Lucinoból. Más hírek szerint Turinból, az osztrákok és piemontiak közti ütközet volt Piacenzánál. Pepe tábornok az utóbbiakat Paduáig visszanyomta, s 8 ágyút elvett tőlök.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

Váltótörvényeszközök idézése.

3356. 1848. 3-3 Engel Ignác, kinek tartozkodása nem tudatik, az ellene Breuer Isák és fiait által 140 pft. és járulékaik erejéig indított váltó perének a' vt. II. r. 79. §. értelmében tárgyalására f. évi decemb. 12-én e' vt. azék előtt jelenjen meg. — Az esetre pedig, ha sem személyesen, sem törvényes megbízottja által meg nem jelennek, részére Glezey Samu gondnokul neveztetik. — Kelt a' pesti vt. szék 1848. november 9-kén tartott üléséből.

Megsemmisítések.

9585 3-3 Pest városa felírása szerint Basch Fülöpöt szenvedőleg Polák Katalint pedig követőleg illető 517 forintokról 5 król pp. szálló f. e. január hó 1-ső napján kelt magánváltó kifizetése után eltévedvén, a' mondott város tanácsa által megsemmisítettnek jelentett ki, mi ezennel közhírré tetetik. Kelt Budapesten, nov. 20-án 1848.

B. 10770 36.3 r. ó. 2-3 Eperjes város felírása következtében az itt létező takarékpénztár által 1846-ik évben április hó 8-án eredetileg 30 pftól Cayenna névre kiadott könyv elveszven, megsemmisítése ezennel közhírré tetetik. Budapesten, november 21-én 1848.

Pályázat.

A' megüresedett felsőbányái, álladalmi ideiglenes bánya gondnok államas, 400 ft. évi fizetéssel, 25 ft. fa és gyertya pénz általánnyal, két lórai járománnyal, úgymint: 40 köböl zab vagyis 40 pft. és 100 mázsa szén, vagy pénzben 40 pft., a' két ló tartás feltétele alatt, ezennel köröztetik. A' folyamodók bizonyítandják jó sikerrel végzett bányászati tanulmányait, a' bányászat mindennemű ügyében, jelesül a' bányamérnöks. gbeni gyakorlati ismereteiket, a' bánya szolgálatra, alkalmas s kitartó testi alkataikat, gáncs nélküli erkölcsi-jüket, nem különben a' honunkban divatozó nyelvekbeni jártaságukat; a' folyamodványok a' szomolnoki k. bányászati főfelügyelősnél f. é. december 4-ig benyújtandók lesznek. Szomolnok, nov. 6. 1848.

Hirdetmény.

1312. 11313 2-4 A' pesti kir. főszálogház részéről tudtúl adatik, miként folyó évi dec. 1-ső napjától kezdve a' hivataloskodás reggeli 8 óráig délutáni 2 óráig tartand, ugy azonban, hogy ez időköz, délutáni felkelttűg a' zálogosítók, zálogaikat kiváltani, vagy az intzet egy- b jót-konyságaival elni kívánók igényeinek teljesítésére, a' többi felőrai idő pedig a' tisztviselők, a' naponkénti bevételek és kiadások összeszámítására hagyott fenn. Különösen azok, kik zálogaikat hosszabb időre átíratni szándékoznak, elegendő készpénzzel ellátva, reggeli nyolczórtól tíz óráig jelenkezzenek. A' hivataloskodás külön szakait és helyeit, az illető szobák ajtai fölött kifüggesztendő táblák tudatandják. Kelt Budapesten, nov. 22-kén 1848.

Árverés.

F. e. nov. 24-én d. u. 3 órakor váltótörvényeszközök végrehajtás következtében három korona utca Főtűs házában rakárban cukor, kávé, gumi árvereztetni fog. Nov. 21. 1848.

Simig Ernő, végrehajtó.

Pest megyében kebelezt T. Szele helységében folyó hó 27-én reggeli órákban bírói végrehajtás folytán lefoglalt 2 tehén, többféle gabona és takarmány köz árverés útján el fog adatni. Kelt Pesten, november 21-kén 1848.

Holecz Pál, Pest várm. végrehajtó bíró.

Váltótörvényeszközök végzés következtében f. e. nov. 25. délutáni 3 órakor a' pesti e. b váltótörvényeszközök több rendbeli eredeti váltó-fognak közárvarés útján eladatni.

Simig Ernő, végrehajtó.

Folyó évi nov. 27-kén d. u. 2 órakor a' váltótörvényeszközök 13509 sz. alatti végzés következtében Pesten a' nyári utcai feketé baknái vendéglőadóban fognak 200 akó fehér, és 24 akó veres óborok, 2 ló, hintó, és 1 magyar szekér bírói árverés útján eladatni. Pest, nov. 21-kén 1848.

Illés Ferencz, végrehajtó.

Komárommegyében, Uj-Szőny helységben 8 szobából, 2 kamarából, 2 konyhaból, 1 istállóból, 1 pinceszől, jól elkészített nagy padlásból, 2 faszínből, gyümölcsös kertből, egy magtárból álló jól készült ház, 1848 év november hó 30-án készpénz fizetés mellett a' többet igényelők árverés útján el fog adatni; melyre a' venni szándékozók meghívattak. Kelt Uj-szőnyben, oct. 14-én 1848.

Thaly Ignác, kerületi szolgabíró.

Szállítási hirdetmény.

Az 1849-ik évre a' bábolnai katona ménésnél létező abrakhiány biztosítása végett, a' magyar hadügyministerium rendelete következtében, 1848-ik évi nov. hó 28-án délelőtti 9 órakor Bábolnán a' gazdaság igazgatóság irodában árverés fog tartatni. A' tárgyalandó szállítás 20,654 pozsonyi mérő zabból áll, melynek legalább felét az átvevő a' határozott pótló árért az 1849-ik évi januarius hó elején, a' maradékot azonban az 1849-ik évi április hó végéig a' bábolnai magtárba szállítani köteles. A' szállítandó zabnak tökéletesen száraznak, a' portól, polyrától és gyomtól megtisztítottnak, mag és szagban egésszesnek kell lennie, és egy pozsonyi mérőnek közel 50 fontot kell nyomnia. Azok kik a' tárgyalásban részt venni akarnak, az árverés megkezdése előtt 1000 pftot mint bantapent tessenek le, mely az árverés

befejezése után azoknak, kiknek misem engedtetett át, azonnal vissza fog adatni, az átvevőtől azonban ezen összeg a' megállapított szerinti számításra 10%-nyi biztosításra pótolandó, mely az átvevő szállítási kötelesség beteljesítéséig kamat nélkül vissza tartatik, különben készpénz helyett esk. álladalmi nyugtatóványok tőzsedefolyam ár szerinti, kivéve az 1834 és 1839-ik éveket, melyek az ó névertékek szerint átvevődök, tétethetnek le.

Az átvevő nem csak a' letett biztosítással kezkesedik a' szállítási feltételek teljesítéséért, hanem minden más vagyónával is, és e' tekintethen pórtamadás vagy bírói végrehajtás esetében köteles magát az országban kirendelt haditörvényeszközök bírói ítéletének alávetni.

A' szállítási feltételek a' vállalkozó iránt mindjárt az árverés befejezésekor, a' katonai kincstár iránt azonban csak az árverési tárgyalás felsőbb jóváhagyása után, birandnak törvényes és kötelező erővel.

Bábolnán, november 13-án 1848.

Felhívás.

Gógh Sándor, a' debreczeni váltótörvényeszközök irnokája egésze helyreállítása végett, elnöki engedelm mellett már régebben eltávozván; noha az engedelm ideje eltelt, sem vissza nem tért, sem holléte iránt tudósítást nem küldött.

Énnélfogva ezennel hivatalosan felszólíttatik, hogy az elnökséget holléte felől haladéok nélkül értesítse, és ha lehetséges hivatala folytatása végett térjen vissza.

Köröztetések.

B. 10346 3418 r. ó. 1-3 Szathmár-Németi város felírása következtében, a' kiállítandó újonczok közé tartozó és alább megnevezendő egyének felszólíttatnak, hogy a' feneirtett város kebelebe mentül előbb visszatérni hazafiúi kötelességüknek ösmérjék, mert különben feltaláltatásuk esetére a' törvény egész szigorja fog rájuk alkalmaztatni. Név sora azon Szathmárnémeti városából való polgáriaknak, kik életkoruknál fogva honvédek közé sorozandók; és jelenleg vándorlásban vannak.

- Kontros Ignác, lakatos. Palucsak György. Mónus György. Majtényi Sámuel, timár. Huszti István, lakatos. Dózsai István, timár. Bugyi Károly, timár. Kalik József, timár. Nagy Sándor. Bakócz József, timár. Szabó Mihály, timár. Jelencsik Sámuel, timár. Nagy Sándor. Pest József, csizmadia. Kelemen József. Bakos József. Csedregi Mihály, csizmadia. Meszáros Sámuel. Lázár László, kovács. Datizi Pál. Benkő József. Bogár Mihály új magyar. Kovács Bencamin.

- Szekély Sándor. Varga István. Vaszil Jeremias. Rábai István. G Nagy Gábor. Nagy Bálint. Májor Ferencz. Mónus István. Kardos István. Beregszászi Ferencz. Veres Mihály. Szöd. Nagy József. Demeter Mihály. Hangi András. Deák László. Kovács Antal. Szabó György. Meszáros Sándor. Batizi György. Prisztópán László. Szilagy János. Györfi Pál.

B. 10753 3627 r. ó. 3-3 Komárom város börtönéből megszökött Staundt Imre és Lovizer János rabok személyes leírásai országszerte köröztetnek, kik megtaláltatásuk esetére az említett város börtönébe kísérendők.

Staundt Imre 24 éves, magas erős termetű, tiszta szőke ábrázatu, szőke bajszú, sárgás szemű, rendes arczonású, beszél magyarul, és egy kissé tótul. Elszökése alkalmával volt rajta: viselt világos kék magyar nadrág, setétkék posztó dolmán fekete sinórral, szürke köpenyje leluzható gallerral, labán csizma. Lovizer János 22 éves, alacson köpczös termetű, szőke ábrázatu, szakáll és bajszatlan, rendkívül nagy és széles száju, vastag ajkú, kekes szemű, beszél magyarul és németül, elszökésekor viselt vason nadrágot, szürkédolmán, csizmát, kerek kalapot. Kelt Budapesten, november 10-én 1848.

9731 1g. 1-3 Baross Lajosnak Hontmegye által adott közengedmény, folyó hó 9-ől 9406. 1g. szám alatt kelt ministeri renoelet által érvénytelenítettven, ez köztudomás végett ezennel kihirdettetik. Kelt Budapesten, nov. hó 21-én 1848.

B. 10773 3676 r. ó. 2-3 Szabadka város börtönéből megszökött Vancsik, máskép Németh József rab, személyes leírása országszerte köröztetik. A' nevezett egyén: 27 éves nőtelen, juhász, szabadkai születésű, r. c. vallású, kicsiny, köpczös testalású, gesztenye színű hajú, be-retvált szakállu, tiszta teli piros arczu, sárga szemű, rendes orru; beszél magyarul és keveset ráczul. Kelt Budapest, nov. 21-én 1848.

B. 10757 3652 r. ó. 3-3 Csongrád megye felírása folytán Kistelek helység határában talált 4 darab bitang ló leírása köröztetik. Egy sárga paripa ló jobb czombján K bélyeggel, becsára 16 vft. Egy sárga kancza ló jobb czombján bélyeggel becsára 7 ft 30 kr. v. Egy setét pej paripa ló bal czombján SB bélyeggel, becsára 15 ft v. Egy setét pej kanczaló, jobb czombján T bélyeggel, becsára 15 ft v. Kelt Budapesten, november 15 1848.

B. 10318. 3389. r. ó. 3-3 Hajdu kerület Bószérmény városában egy ismeretlen utas meghalozván személyes leírása köröztetik.

A' nevezett egyén: mintegy 40 éves lehetett, barna hajú, sárga szemű, tiszta fehér ábrázatu, barna bajszú és szakállu, magas termetű.

Kelt Budapesten, nov. 9-én 1848.

B. 10316. 3392. 3-3 Debreczenváros kebelében özvegy Lőrinczi Jánosné tanyáján mult év oct hó 3-án egy ismeretlen egyén halalozván meg, személyes leírása országszerte köröztetik.

A' nevezett egyén: mintegy 17-18 éves volt, nagy termetű, barna hajú és bőrű, sárgás barna szemű, beesett ábrázatu, tót eredetű — öltözete: szőrűjas, nadrág. Kelt Budán, november 10. 1848.

B. 10,368. 3458. r. ó. 3-3 Marmarosmegye felírása következtében Danilynk fegyőlni származású egyén meggyilkolásával vödolt de megszökött Fegyő nevezetű egyének személyes leírása köröztetik.

A' nevezett személy: lengyel eredetű, közepserű termetű, hosszú szőke hajú szakállu és bajszú, kék szemű, szőke szemöldökű, hosszukás piros teli képű, elől egy foga hibázik. Öltözete előbb oláh szűk nadrág és oláh széles kalap volt, szükése alkalmával pedig verhovinai módra készült széles nadrágot viselt. Kelt Budapesten, novemb. 9-kén 1848.

B. 10355 3427 r. ó. 3-3 Csongrád megye jelentése szerint Csomorkányról Holdmezővársárhelyre hozott 4 bitang ló leírása köröztetik.

Az egyik pej kanczaló D bélyeggel. A' másik paripa ló szinte pej és D bélyeggel valamint bal czombján V jeggyel. A' harmadik egy kancza ló T I bélyeggel jobb czombján. A' negyedik egy fias kancza KP bélyeggel, melynek csikája fekete sült szőrű. Kelt Budapesten, novemb. 9-kén 1848.

B. 10711 3569 r. ó. 3-3 Szekes-Fehérvár város részéről, rendőri hivatalába f. év sept. 9-én jutott 2 arany gyűrű leírása országszerte köröztetik. Az egyik arany pecsét nyomó gyűrű, carniol kövel, melyben 2 de ki nem vehető betűk véve vannak, A' másik szinte pecsét nyomó arany gyűrű, opál kövel, melyben nemesi czimer van véve. Találtatott Jahn fürdőjében hol hihetőleg a' borsodi vitez ünkenetek valamelyike visszahagyatott. Kelt Budapesten, novemb. 8-kán 1848.

B. 10744 3610 r. ó. 3-3 Pest megye felírása következtében Czerny József Dunába halt kádár legény személyes leírása országszerte köröztetik. A' nevezett egyén mintegy 23 éves volt, római vallású nőtelen, közép termetű, hosszukás arczu, sütet szőke hajú, kék szemű, rendes száju, hosszukás orru, ruhazatja: egy bőr kötényből, ócska kabátból, igen rongyos nadrágból, ing és gatyából állott, ezen ruhaneműk Liszt Mihály soroksári pinter mesternél maradtak. Kelt Budapesten, november 10-én 1848.

Az orsz. rendőri hivatalról.

B. 10,365. 3455 r. ó. 3-3 Nagyszében börtönéből megszökött rabok személyes leírásai köröztetés végett ide csatoltatnak. Megtaláltatván ezen egyének Nagyszében börtönébe kísérendők, Kelt Budapesten, novemb. 8-kán 1848.

Személyes leírása

A' nagyszébeni börtönben raboskodott, s idei Augustus 15-kén munkatétel mellől elszökött Girtsch János és Nonu, másként Balás Juon nevű gonosztervűeknek, kik közül az

1-ső Girtsch János, ns megyesszéke keblezett Ecel helységi születésű, mintegy 30 éves, kisdud termetű, gyenge testalkatú, hosszukás sovány ábrázatu, világos barna hajú, kék szemű, szabályos orru és kisdud szőke bajszú: különös ismertető jegyei nincsenek, szász paraszt gunyát visel, és beszél szászul: — a'

2-dik Nonu másként Balás Juon, megyesszéki nagykapusi születésű, 42 éves, közép termetű, sovány és inkább gyenge mint erős testalkatú, keskeny hosszukó ábrázatu, hosszukó orru, kekes szemű, fekete hajú, s fekete ritka bajszú: különös ismertető jegyei nincsenek, beszél oláhul, s öltözete is oláhos,

Ezen szőkevények szorgalmatosan kerestessenek fel, s megtaláltatván, batorságo örizet mellett kísértessenek vissza a' nagyszébeni börtönbe,

Költ az Erdélyi nagy fejedelemségbeli k. főkormányeszközök üléséből. Kolozsvárt, september 21. 1848.

Névváltoztatások.

10522 11288 1-1 Schopf Antal vezeték nevének Ercsényi-re átváltoztatása megengedtetvén, ezennel országszerte kihirdettetik.

B. 11289. 1-1 Veiss Ede, Sándor, Gyula, Kálmán és Gusztáv testvérek vezeték nevük Fehér-re átváltoztatása megengedtetvén, ezennel országszerte kihirdettetik.

B. 11299. 1-1 Eisenhut István vezeték nevének Vaskalpa-ra átváltoztatása megengedtetvén, ezennel országszerte kihirdettetik.

B. Paldt József vezeték nevének Páldy-ra átváltoztatása megengedtetvén, ezennel országszerte kihirdettetik.